

dagbok

da`gbok subst. ~en dagböcker
ORDLED: dag--bok-en

Gunnel Sthen

Examensarbete 2017
Kandidatprogrammet Textilkonst
Högskolan för Design och Konsthantverk
Göteborgs Universitet

den här texten
är både en
beskrivning av
arbetet och en
del av det

Examensarbete
Gunnel Sthen
Kandidatprogrammet i textilkonst
Högskolan för Design och Konsthantverk
Göteborgs Universitet 2017
Kursansvarig: Nils Kristoffersson
Handledare: Emma Linde
Opponent: Nina Bondesson
Examinator: Anna Tegeström Wolgers

sammanfattande ord: text, rytm, görande, utdrag, jacquard, sanning/fiktion, berättande, minne, bevarande, samling, personligt, porslinslera, papper, väva ihop, förankra

PROLOG.....	5
BEGREPPSFÖRKLARINGAR.....	6
DAGBOKSMETODEN.....	8
PROCESSEN.....	11
JACQUARDEN.....	14
RINGEN/CIRKELN.....	19
TEXTEN.....	20
LERAN.....	22
RYTMEN.....	28
IHOPSAMLINGEN.....	37
UPPHÄNGNINGEN.....	40
EPILOG?.....	42
REFERENSER.....	44

PROLOG

Jag ser mitt arbete som en artist book. Jag testar relationer mellan ord och bild, form, ljud, material. Jag läser högt och gömmer mig under täcket. Jag ljuger friskt och berättar sanningar. Du skickar vardagsbilder som jag tar och gör om, bearbetar, blandar ihop med mina. Jag tar saker som fastnar från min dag och i mitt huvud och väver. Jag tar saker jag hör och från anteckningar och fogar ihop. Jag skriver ner något på ett kavlat lerark. Jag försöker hinna ifatt men ligger hela tiden efter.

Skrivandet och materialgörandet är samma sak och jag försöker kombinera.

"An artist book experiments with relations between words, images, sounds, motion; it asks questions about the correspondance of different arts"¹

Jag började med ordet dagbok.

För mig har det blivit ett begrepp som tydliggör vad jag söker. Det handlar om dagen och om boken och ihopsättningen av orden. Det handlar om associationer kopplade till dem.

Jag har grävt och letat i begreppen för att förklara och förankra mitt arbete. Begreppen har blivit en del av mitt arbete precis som objekten.

Jag har arbetat med min artist book utifrån dagboken som inspiration och metod.

Arbetet har varit ganska bestämt, det har blivit det det har blivit. Det som har blivit har sen lett till nästa och tillbaka igen för att bearbeta den förra. Jag är en hacker som gräver i jacquardfilerna. Jag glömmer bort mig själv i vävrytmen. Jag kavlar och formar lera. Jag är handlingskraftig och handfallen, slarvig och petnoga. Jag river ut meningar och lägger efter varandra.

Till slut har jag velat kombinera det som har blivit på olika sätt för att se hur berättelsen ser ut och känns. Berättelsen är inte klar och jag vet inte än vart den ska. Eftersom objektens placering förändrar berättelsen så kan den heller aldrig bli skriven i sten. Objektens ordning förändrar också rytmen. Jag lägger till och tar bort. Framst lägger jag till..

BEGREPPS- FÖRKLARINGAR

DAGBOKEN

En dagbok är vanligtvis anteckningar förda dag för dag om händelser som skribenten blivit indragen i eller vittne till, om det dagliga livets göromål eller kanske om antecknarens inre utveckling. Gränserna mellan dagböckernas olika ämnesområden är ofta flytande. Många gånger smälter de olika formerna samman, och dagböckerna behandlar såväl yttre som inre förhållanden. Såväl ur historisk som ur psykologisk synvinkel utgör dagböcker ofta fängslande dokument över enskilda individers sätt att, mer eller mindre medvetet, ställa sitt eget liv i relation till samtidens historia. Dagbokens form, som utmärks av fragmentarisering och upprepning, signalerar omedelbarhet, intimitet och bekännelse¹

Dagboken kännetecknas av ett flöde från hjärnan ut i handen. Vanligtvis kan pennan mot pappret ses som en förlängning av skribentens kropp. Det som skrivs ner är ett plötsligt urval av händelser och tankar som uppfyller skribenten just vid nedskrivningsögonblicket. Det är vanligt att en dagbok består av tomma blad från sånt som aldrig skrivits ner. Dagboken kan bestå av korta meddelanden och ofullständiga meningar och det är lika möjligt att ljuga för en dagbok som att ljuga för sig själv.

En dagbok är ofta hemlig och kan upplevas som pinsam i efterhand. Det är omöjligt att veta hur dagboken kommer te sig. Vad som är säkert är att en dagbok är en bevarad samling av någons blick (inåt och utåt). Dagboken är också ett redskap för att prata med duet i ens huvud. Oavsett om dagboken är hemlig eller inte kan den ses som en förbindelselänk till världen. En dagbok kan vara fullständigt nödvändig för att överleva. En dagbok är ingen sanning, det är ett perspektiv.

DAGEN

En dag kan vara från morgon till kväll och nästa dag är den över. Ibland kan dagen stanna kvar hur länge som helst hos den enskilda, även om nya dagar har tagit vid. Dagen kan vara lång eller kort, det beror helt på hur tiden samspelar med ens hjärna. Oavsett hur planerad dagen är så kan vad som helst hända som inte är förutsett. Kanske hör man något som stannar kvar inuti, kanske vänds alltihop uppochner. Att sätta ett datum på dagen säger egentligen ingenting om struktur. En dag kan vara oerhört svår att greppa, kanske för att när natten kommer är det dag någon annanstans.

¹ <http://www.ne.se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/dagbok>

BOKEN

En bok består oftast av papper och av ord, men det kan lika gärna vara en röst som berättar. Ibland består en bok av teckningar. Linjeteckningen är starkt förknippad med orden eftersom den handlar om konturer som går att följa med sinnena. Det linjen avgränsar fyller ögat i.

När någon läser försvinner omgivningen och nya bilder skapas. Bilder som egentligen är projektioner av sådant som du någon gång sett eller har satt ihop av det du vet. Att hålla i en bok är att samtala, där handen slutar tar boken vid och tvärtom. Det som ofta är i fokus i en bok är orden. Författaren väljer ibland genomtänkt och ibland slumpmässigt i vilken ordning orden ska komma. Ordningen är grundläggande för berättelsen. Om orden kastas om blir berättelsen en helt annan. Alltså kan samma ord användas gång på gång på gång i olika kombinationer för att bilda olika berättelser. Det kan hålla på i evighet.

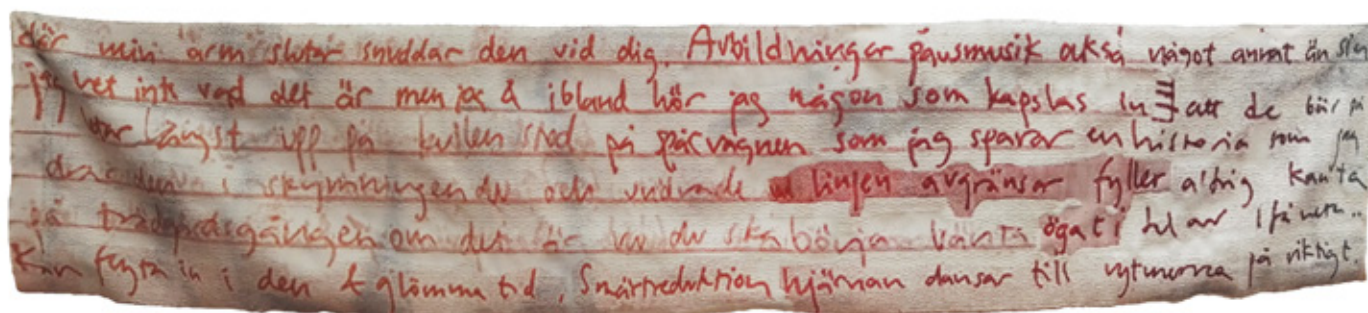
PAPPRET

Även minsta papperslapp är ett tecken på ett minne. Att riva ut en sida ur en bok är inte förbjudet utan kan snarare vara en kärleksfull handling. Det kan handla om att bevara en händelse eller ett ord, eller njuta av ljudet. Det finns självklart en hierarki i vilket papper som är värt att bevaras, men det skiljer sig från person till person. En ihopknycklad papperslapp kan tyda på att något inte är värt att sparas men det kan lika gärna vara en hemlighet som ingen kommer veta om. Kanske är det ett viktigt meddelande från någon till någon, eller en handlelista som redan inhandlats.

ORDEN

Oavsett vilket språk orden är skrivna på så kan de läsas. Att följa ord går att jämföra med att stryka fingret längs en dammig list för att samla dammet. Ord går att läsa som rytmer, bilder, former, berättelser. Ord är bara bokstäver efter varandra, minst två och högst tusen. För att skilja orden från varandra krävs mellanrum. Ord kan ses som enskilda objekt eller ett gemensamt flöde. Många ord är flertydiga och upplevs olika beroende på vem som läser, men det kan även hända att vissa ord är synonyma med varandra. De farligaste orden i varje språk är vi och dom. Ord uttalas utan paus mellan ljuden.

DAGBOKSMETODEN

Jacquardväv ca 200x40cm

Genom dagboksmetoden används dagboksanteckningar som redskap för reflektion och för att få syn på sitt arbete under tiden. Att se samband mellan tanke språk och handling.¹

Dagboksmetoden är ett samlingsbegrepp för olika arbetssätt som innefattar dagen, boken, dagboken och associationer kopplade till dem.

Metoden handlar om att ta vara på händelser, tankar, anteckningar, lust och känsla som möter en i dagen. Den handlar om att försöka få fatt i tid. Gränserna mellan ämnesområdena som bearbetas är ofta flytande och smälter samman. Det är en undersökande metod för att jobba med ett flöde, ett spontant urval. Kanske fastnar något en längre stund, upprepar sig eller varar. Görandet är i fokus, det pågår dag för dag.

Insamlande av inspiration och görande sker samtidigt och i växelverkan. Analysen kommer smygande, ofta i efterhand.

Dagboksmetoden innebär inte att allt som görs är hastigt gjort, det kan också vara eftertänksamt. Exempelvis att en bild från näthinnan plockas ut och återges i detalj.

Metoden har mycket att göra med beständighet, en dagbok sparas ofta i många år. Enligt metoden kan då objekten till exempel göras i material som kan anses gedigna.

Vissa tankar återkommer i en dagbok, reflekteras och förändras, vilket här betyder att objekt kan tas upp igen och bearbetas.

Att använda dagboksmetoden till något som ska visas upp är egentligen ett brott mot dagbokens natur eftersom den automatiskt kommer att censureras. Men om så är fallet får man försöka göra sitt bästa och inte försöka pressa dagboken för mycket utan istället lita på flödet. Censur är dessutom ett krångligt begrepp, det är inget som säger att en dagbok som är hemlig inte är extremt självcensurerad.

Resultatet blir ett urval av vad kroppen och hjärnan vill. Urvalet som blivit (objekten) kan sättas samman och bilda olika historier, som säkert kan tolkas på många olika sätt. Det blir ingen övergripande bild av en viss tid utan precis som dagboken: ett perspektiv.

Slutligen kan det sägas att dagboksmetoden används för att kasta sig in i det oväntade. För att mötet mellan dig själv och det du inte visste fanns, ska uppstå.

→
vad är relevant? är det ngt jag vill
säga el skildra? el är det mest bara
att jag älskar dagboken?
pappret knycklet hemliga ärliga
Kom ihåg att du kan ändra historien
hur du vill. Du har makt över dialogen. ↓
SKIT I URVALET NU. Nu börjar det. ~~SKIT~~ GÖRANDET ↓
vad jag vill kommer komma.

PROCESSEN

ORD, BILD, OBJEKT, MATERIAL, TEKNIK

Jag har arbetat med olika saker parallellt, lite här och var. Vävt och skrivit ner en mening. Kanske kom meningen till användning senare. Någon dag har jag jobbat bara med lera, sen har jag vävt när leran har väntat på ugnen. Mycket tid har också gått åt till att försöka komma på vad jag håller på med. Ofta har det känts som om jag inte gör någonting. Men i efterhand kan jag se att även då har något blivit gjort. Antingen letat bilder och inspiration, druckit kaffe och pratat. Eller arbetat med olika jacquardfiler, börjat väva något, vadsomhelst, bara för att komma igång och sen insett att det var en del av arbetet. Att inte veta vad eller varför men att försöka lita på att det alltid kommer något ur det.

Det textila materialet är högst nödvändigt för processen, jag har det närmast huden. Dessutom handlar det om mitt intresse för vävningen, för själva tekniken. Jag började väva en teckning och plötsligt kom våffelvävsblandningen in som ett sidospår. Jag kombinerade det lite striktare jacquardarbetet med snabbare, mer intuitiva arbeten i lera och snabb-broderi.

Ganska länge väntade jag på att texten skulle ”komma till mig”. Sen insåg jag plötsligt att den hade varit där hela tiden, men behövde också sin tid för att kunna pusslas ihop och lekas med. Under hela arbetet har jag skrivit en slags dagbok bestående av fragment blandat med frågor, beskrivningar, reflektioner. Jag har skrivit både på dator och i olika böcker, lappar, kvitton.

Textväven var den sista väven i projektet, ett ihopklipp av olika textfragment. Jag ville ha in färg och jag ville väva text. Ungefär samtidigt som den väven kom texten om begreppen att bli klarare.

Till slut har jag kombinerat de olika objekten. Testat att sätta samman porslinsringar med vävar, flyttat omkring och försökt skapa en rytm.

Min process har bestått av ömsom lust ömsom panik. Och: Jag har gjort bara de saker jag har gjort, jag har skrivit bara de saker jag har skrivit.¹

språket förlöser
tanken
extremt mentalt
förtätat ögonblick

blommor
söndagskvällen
SR

Karin boges
brevväxling
brev ~~dagbok~~ man
skickar till någon
fragment, blandade
berättelser, väva, hop
fråntra

6/2-17

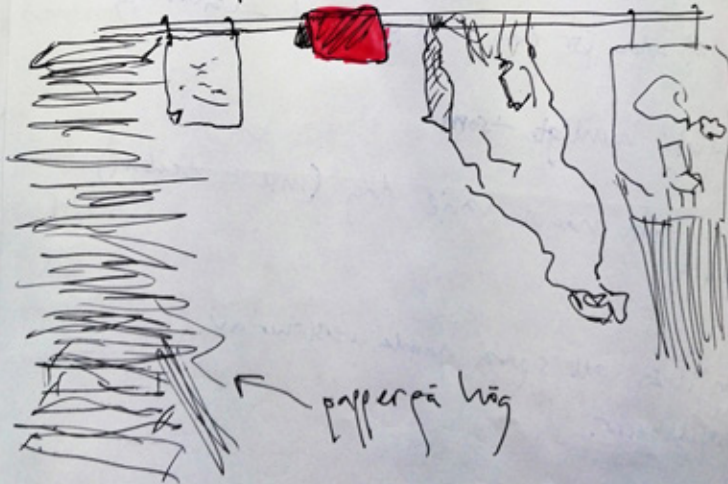
boksidor (för självklart?)
böja där inf!

tema?

vill göra:

- väva textning i jacquard
- boksidor i lera vägblanka!
- egna papper som kan ligga på hög
eller forma skulpturer. Kan måla in
lackfärgen. Gör stabila & hållbara

START vill göra allt det här & testa vad & hur
& varför. Kan inte komma jämt på det

13/2-17

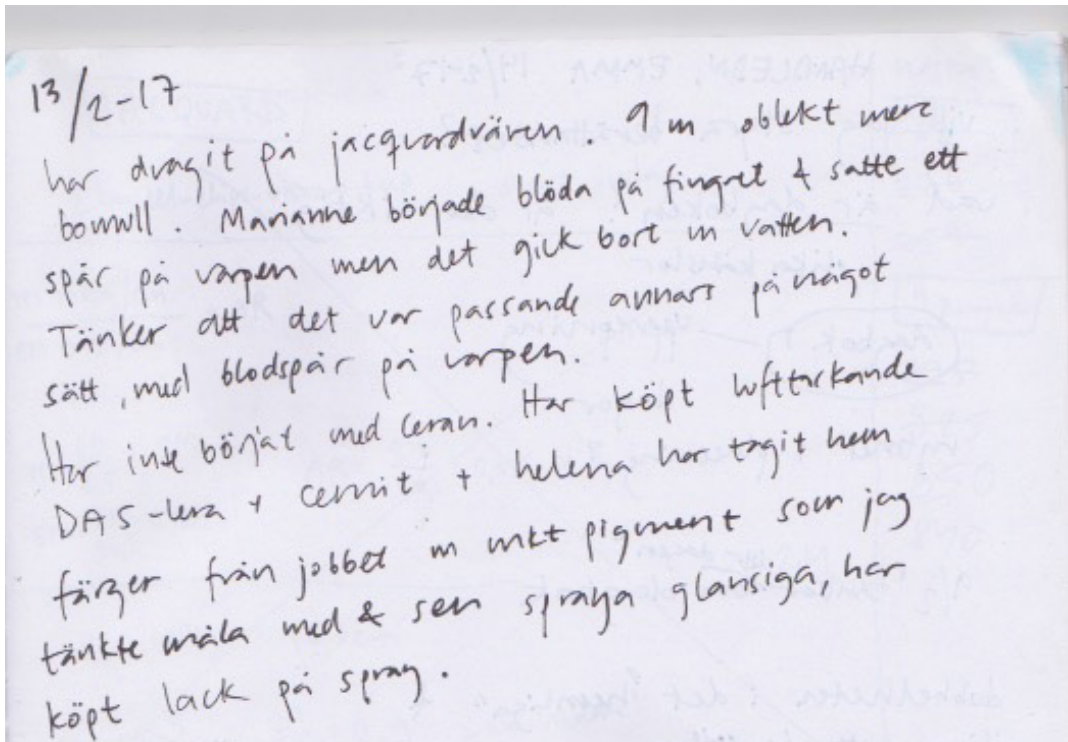
jag tänkte att exakt det hade jag velat göra,
eller önskat att det var jag som gjort
fast det jag gör är inte alls likt...

bildväv och keramiska skulpturer
av Klara Kristalova¹

det är något med lera och textil, alla verk
som har båda gillar jag. fast kanske är
det bara att jag ser det jag gillar eftersom
pinterest och google ger mig det jag vill ha
(låtsasvärldar, falska verkligheter).

dagboken. jag har så svårt att hitta ord.
det är bubblan, känslan, allt jag vill ha och
va

dagbok är ju bara livet som går?

JACQUARDEN

I dag vävs jacquard i elektroniskt styrda vävmaskiner, och mönstret programmeras in i en dator.¹ Det speciella med jacquardvävstolen är att varje enskild varptråd kan styras oberoende av de andra trådarna.²

En fil görs i dator och omvandlas till svarta och vita pixlar som symboliserar varp upp eller varp ner. En pixel är lika med en tråd. Rad för rad lyfts varpen upp med hjälp av tryckluft. Inslaget väljs och skyttlas in för hand.

Folk har vävt sedan urminnes tider. Att väva kan liknas vid att skriva sida upp och sida ner i en dagbok. Att mata på och mata in det som precis tänks. Sen kan man titta på väven i efterhand och fundera.

Det går också bra att lämna en väv vind för väg, ungefär som att ställa tillbaka en bok i en hylla och gå vidare.

Att väva kan förankra en i sina rötter. Ofta pratar vävare om sina mormödrar vilket inte ska förringas. Många mormödrar har burit tunga trasmattor på sina axlar.

I det stora hela symboliserar en väv livet. Olika trådar, händelser, tankar, spår och människor vävs ihop och bildar ett liv. På medeltiden satt alltid vävaren jämte bödeln.

Jag testar i väven, jag bryr mig om vissa detaljer och inte andra. Jag strävar efter att lyckas klura ut om det går att göra så eller så. Jacquardvävar har ofta ett speciellt uttryck som grundar sig i att flotteringarna inte får vara för långa om väven ska vara funktionell. Det behöver inte mina vävar vara. Jag bryr mig inte om ifall flotteringarna är långa, jag gillar om de är det. Jag är nöjd när jag lyckas göra en linjeteckning i väv, just för att det gick. Jag kommer på nya saker att göra och hjärnan är hela tiden före händerna. Skriver ner och jag får landa i vävrytmen. Det går inte att skynda på hur snabbt varptrådarna lyfts. Jag försöker övervinna jacquarden, bryta storleken och formen och ytan. Jag målar och lackar en väv i efterhand.

Jag tar det inte så allvarligt. Jag vill se hur det blir. Jag måste testa, skynda, väljer snabbt ut garn som finns nära. Kanske hade jag tänkt använda det andra garnet som jag köpt på loppis men det glömde jag hemma så nu blev det ett annat.

Sen när vävarna rullas ut tar jag det så allvarligt och plötsliggråter utan egentlig anledning. Måste gömma dem några dagar innan jag granskar.

För ett otränat öga kanske det vävda går obemärkt förbi. För mig är det av högsta betydelse. Jag tänker att konturerna kanske stannar upp ögat. Att man vill följa konturerna med blicken. Jag tänker att alla tunna trådar stabiliserar sig så förbannat bra i våffeltekniken. Jag tänker att flotteringarna ibland ser ut som vattenfärger som rinner in i varandra. Jag tänker att det är otroligt att jag kan placera de olika vävstrukturerna som jag vill. Jag tänker hela tiden att det där måste jag göra om och göra bättre.

Du måste gå nära för att se. Hur fantastiska är inte detaljerna?!

Jacquardvävar

jag har redan skrivit bort vetekudden jag
just köpte men i mitt huvud har jag en
bild av dig & hur du liksom tog tag i fotbollshöjarna
på axlarna & knyckte till och jag ville
vara (med) dig

LÖSKYCKTA UTDRAG

hur kan jag arbeta med rytterna i ord &
material?

Det är helheten som får bli rytmen men stämningen
måste finnas i objekten för att rytmen ska
uppstå.

Främst lösningen kanske
att jag måste läsa upp

Jag vill nog göra ramar igen att
vara i

lite stabilare kanske. Glänsande

MINNEN

(lös, de finns i nyt sätt, intressant)
↓
det finns nåt så fint
i nostalgi, nyt som
 varit och som aldrig
 kommer tillbaka

de använder föremål för att komma ihåg att de lever

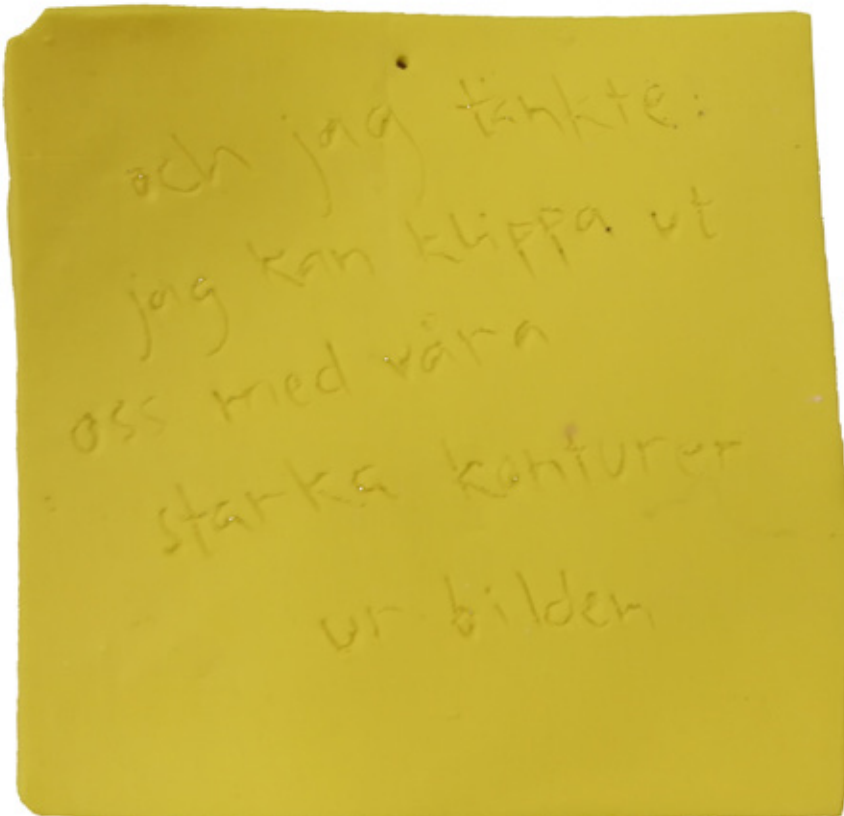
RINGEN/CIRKELN

Ringen kan vara en symbol för inuti och utanför. En ring kan precis som linjen ses som en kontur som bevarar och kapslar in. Det är omöjligt att se var ringens kontur börjar och slutar. Ringen kan ha mycket med tiden att göra, ungefär som den som ser året i sitt huvud som en cirkel, med en markering för var på året man är. Här har ringen blivit ett hjälpmedel för att förstå. Ofta rör sig markeringen som klockan men ibland åt andra hållet. Oavsett vilket så fyller det samma funktion. Det handlar om förståelsen för tiden som egentligen inte går åt något håll. Även dagen kan ses som en ring i någons huvud. Orden ring och cirkel är ofta synonyma. De kan användas i olika sammansatta ord för att visa på gemenskap, till exempel i ordet bokcirkel.

TEXTEN

Jag sa på en handledning att jag inte hade skrivit någonting. Sen slog det mig som en blixtnatt att det var lögn. Jag hade inte skrivit en sammanhängande text, vilket nog var det som jag i början önskade. Istället blev det som vanligt: text i en mängd olika böcker och lappar och dokument som först efter ett tag blev synliga.

En ostrukturerad dagbok över vad jag gjort och vad jag vill göra. Saker jag hört på radion, stresskänslor, glädjekänslor, panik. Jag har använt mig av texten under tiden, tagit ut textfragment och placerat på lera. Broderat in eller vävt. Ibland har texten flödat, ibland har den stannat mellan hjärnan och handen, vägrat komma ut.

post-it i porslin

A: -Marguerite Duras skrev ända in i döden

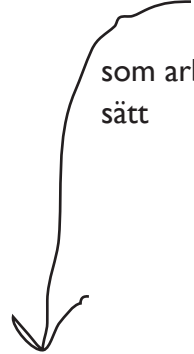
In silence or in speech, reading and being read to are other forms of touch. The words of poets and writers stir us. When this happens we may be compelled to note, copy, or underline and often to share that touch—by passing the book from hand to hand, by reading out loud, or by sharing the page. The distance between author and reader, and reader and reader diminishes as the capacity of words to compel recognition travels from contact to contact, screen to screen, and perhaps from hand to hand.¹

Jag hämtar inspiration från bla Ann Hamilton

och Tove Storch

som arbetar med boken på olika sätt

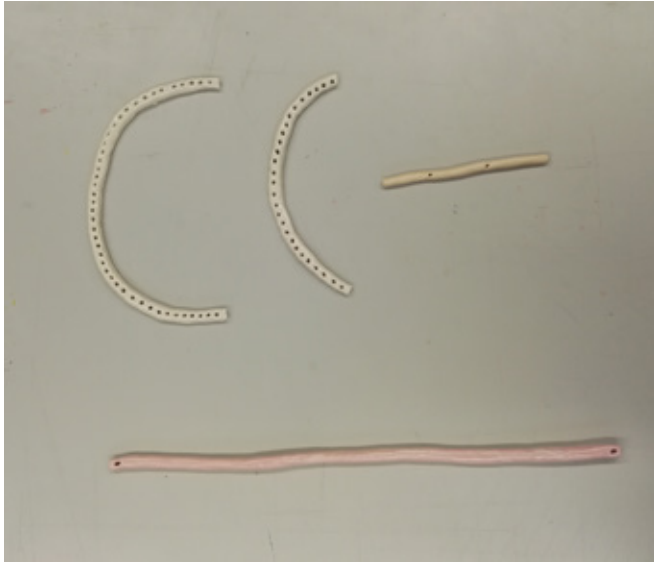
I am also interested in the very act of reading, how one physically deals with an object and at the same time is present in fantasy. I feel like a lot of what I am looking for when I work with sculpture and space, is captured in what happens when you read a book. It's about the gathering of the mind, the concentration and the special awareness you can have while holding a book in your hands.²

The books consist of monochromes, yet you speak of them as "alternative texts"?

The pulling movement from top to bottom shared the direction of how a text would be read, as if the ink shaping the words on these pages has just been smudged out. The books were also a lot about how two materials had been put together. The paint was soaked into the structure of the paper as a reminder of how printed words are also a form of physical material applied onto another. Then there was the whole reading experience of browsing through the books, touching the pages, being alone looking at these repeated colours and changing patterns.

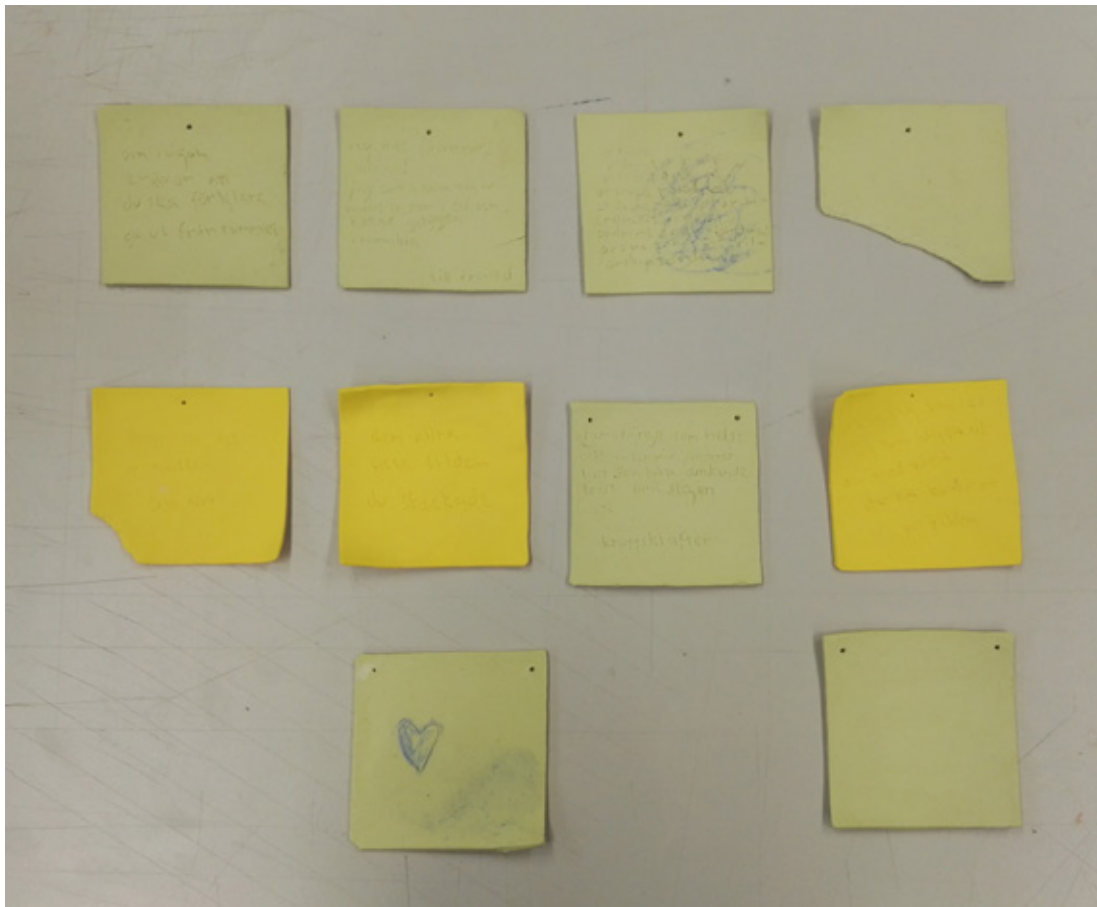
It is as if the books can somehow focus me. I found this interesting because focus is always something I search for when I work with space and sculpture. Maybe the books didn't catch the actual essence of these works in a more precise way than the works do themselves, but they made me think a lot about how meaning is contained and sensed, and therefore I sometimes call them alternative texts.³

1 http://www.annhamiltonstudio.com/images/projects/the_common_SENSE/AH_common_sense_package_hi_res.pdf (s.4) Hämtad 2017-01-10
2 http://tovestorch.net/wp-content/uploads/2015/05/interview-SMAK-katalog_sm.pdf Hämtad 2017-01-10
3 http://tovestorch.net/wp-content/uploads/2015/05/interview-SMAK-katalog_sm.pdf (s.48) Hämtad 2017-01-10

LERAN

olika objekt i infärgad porslin

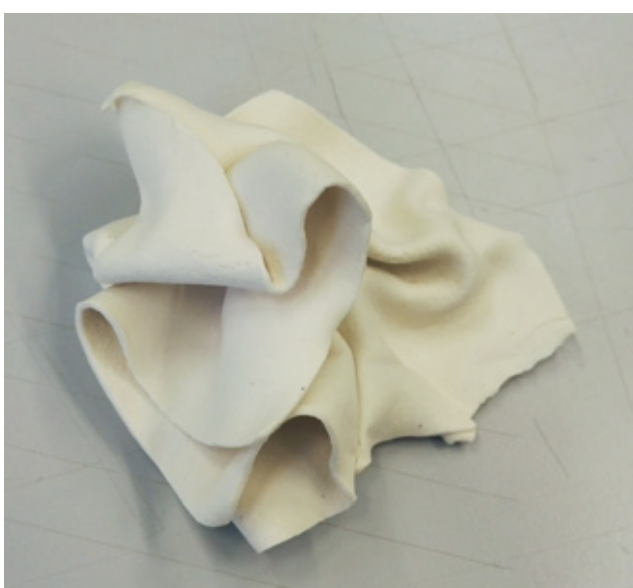
I leran har jag övergripande kunskaper. Det går så snabbt att forma till något. Det går så oerhört långsamt att vänta på den ena ugnen och den andra. En massa bitar ligger och torkar och jag råkar trampa på två glaserade ringar så det krasar. Det blir många ringar och ihopknycklade papper i lera. Jag skriver random anteckningar på vissa. Jag tycker om leran, hur den fastnar på händer och kläder och gör att jag känner mig rejäl.

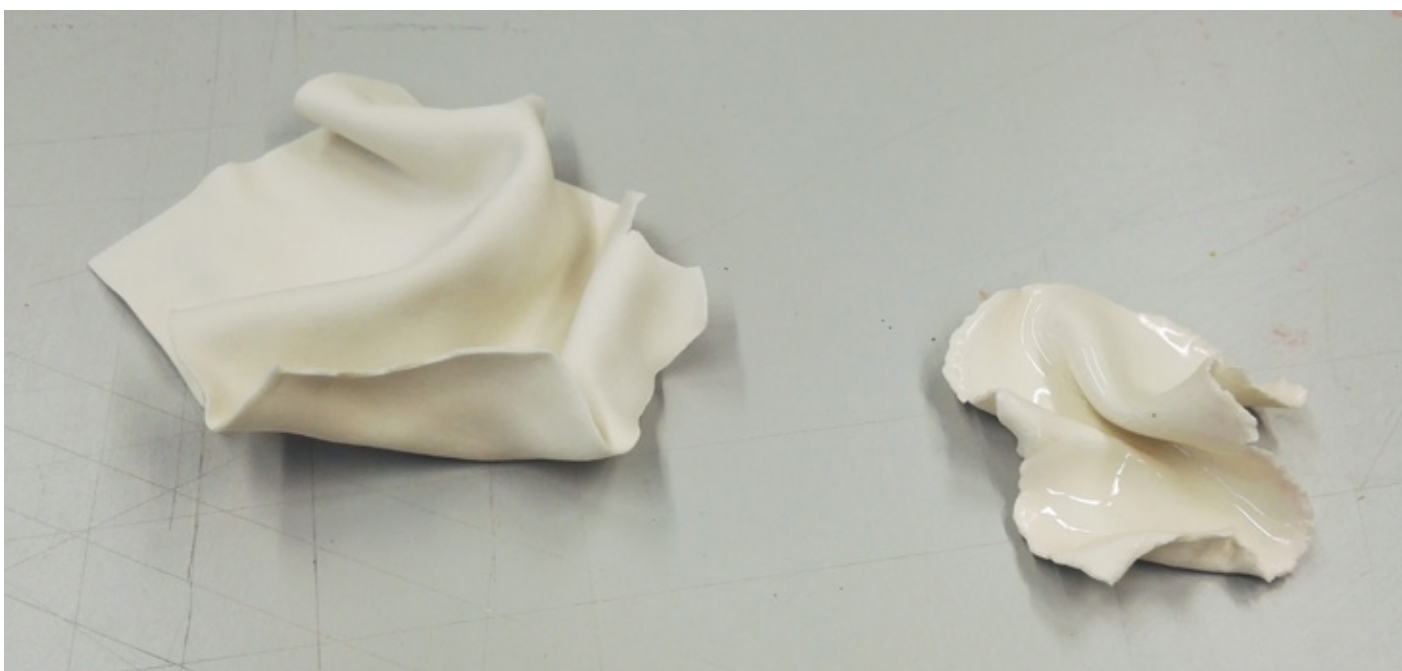
18/2-17

Jag pratade med dig och så hade jag den bilden, sista bilden på honom som du skickade. Det var en bild av tre, som du tog från köket ut i rummet. Tre klick åt olika håll. Sen var han död. Det är så skört på något sätt med papprena i händerna, men jag vet inte om någon annan tänker så. Papper går så lätt sönder. Ibland är allt stilla och sen bara förbi. Jag vill att linjerna ska rama in konturerna som om de fortfarande fanns.

21/2-17

jag dyker rätt in i pappret

pappersknyckel i porslin

Mette Björnberg:
Paustecken
Ha en bra dag
Välkommen hem!

det är bokstäver på sidorna som hemliga meddelanden

22/2-17

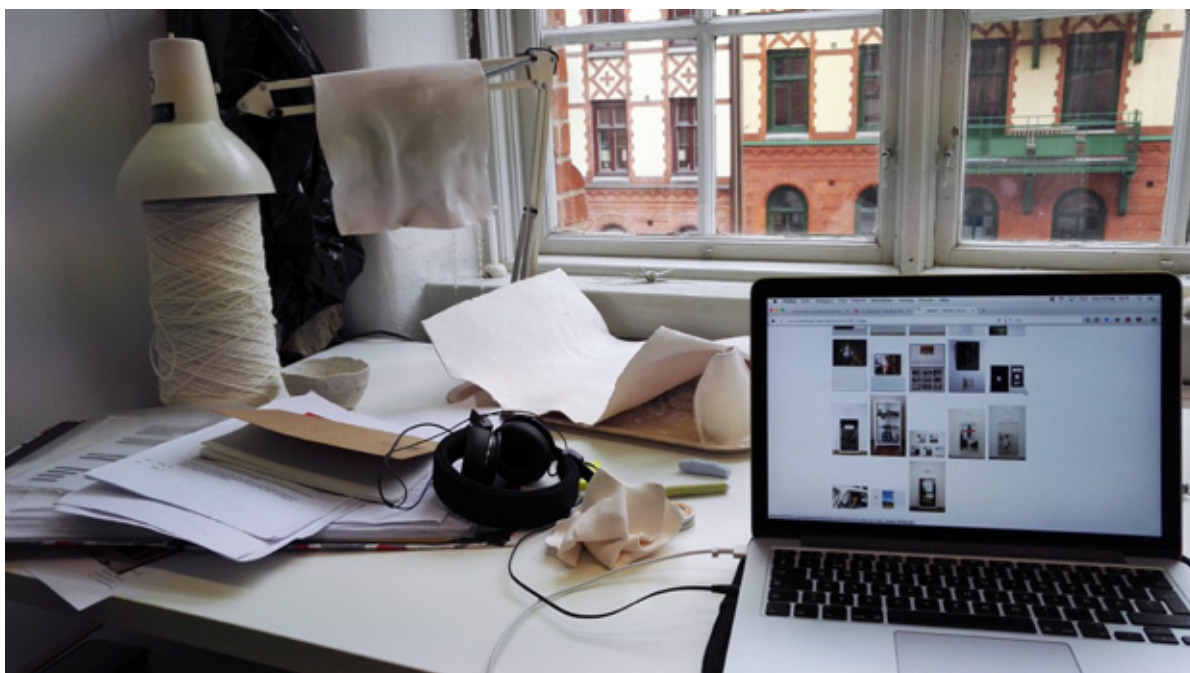
jag tror kanske sophie calle älskar papper. papper, text, bild. hon har fotat människor som läser eller håller i ett halvkrynklat papper. kanske läser de något som hon skrivit, kanske till dom.¹

jag borde arbeta upp mitt material men sitter bara vid datorn för annars gör jag bara papper i lera vilket gör att det är helt vitt vid mitt skrivbord och det känns på något sätt oinspirerande. jag försöker tänka vad jag vill göra, jag försöker göra utan att tänka men jag vet inte vad jag ska berätta, jag bara sitter här och kollar på bilder och tänker att jag ska komma på något då som jag vill. jag tycker mycket om jenny watsons bilder, som lite naiva teckningar på tyg och kanske nåt tyg över hängandes. gillar speciellt de med texttavlor bredvid bildtavlor som duetter.²

das-leran är bra. den kladdar inte och går att kavla tunt tunt och nu har jag hängt upp ett blad på tork på min lampa. det verkar hålla. jag vet inte men jag tror att jag ska måla det och lacka. det blev himla bra naturliga knycklor eller små veck när lerpappret ramlade ner från lampan en gång innan jag stadgade upp den med gigantiska garnrullen.

anna sa att lera är ju bra du kan ju forma och trycka in bokstäver och jag tänker ja men jag vet inte vad jag ska skriva. jag har lånat en krita av sara som hon gjort som är nån slags mix av pigment och grejer som härdar i ugnen och blir ett med leran. det ser ut som en vanlig krita, det blir himla fint när man ritar med den. jag kanske ska rita och skriva en mening eller nåt sånt.

jag träffade en konstnär på friskis som var deprimerad. det är så svårt att få pengar. jag har ingen aning om hur pengarna ska komma till mig. jag vill hänge mig åt arbetet och så sitter jag här och skriver om pengar. den här gången skriver jag mycket direkt här i dokumentet, jag känner mig iaf som en som har ordning på saker

1 http://www.arndtfineart.com/website/artist_937_image?id=c Hämtad 22/2-17
2 <http://www.annaschwartzgallery.com/works/works?artist=26&work=13249&page=3&c=m> Hämtad 22/2-17

RYTMEN

porslinsring med jacquardvävd väffelväv

Mina tankar och min strävan efter rytmen är hela tiden återkommande. Rytmen är något jag känner med kroppen. Den går in och rör på sig och stannar. Den fastnar. Kanske hör jag meningar som går förbi som jag tar och sparar.

Det är kanske en balans mellan motsättningar. Mellan det utsvävande och det konkreta, det gedigna och söndriga, mellan frågor och statements. Mörkt och ljust, hårt och mjukt, matt och glansigt, lekfullt och allvarligt. Mellan redigt och flummigt.

Men behöver inte vara motsatser heller. Tror jag. Har inte reflekterat över det. Jag läser högt för att höra den. Den finns i vävningen, i skrivandet, i leran. Jag vet inte om det finns i det som det blir. Ibland finns den i mig när jag gör.

Återkommande, att det rinner ut, upprepning, flöde.

Rytmen i vävningen. Trampa, inslag, slå, trampa, inslag, slå. Det är så mycket som hamnar i väven, det finns mycket tid däri som jag tycker är värdefull. Jag tänker att vävarna passar med de snabba broderierna och porslinsringarna. Avvägningar.

Den här berättelsen kan vara en dikt. Någon sa att dikt är pausmusik, jag tror jag strävar efter pausmusik.

 att de bär på en historia som jag aldrig kan ta
håll om ifrå vetta..

3/3-17

hittat ny konstnär emma hart. vissa saker tycker jag är lite för popart på nåt sätt för min smak men jag är inspirerad av de glansiga keramiska föremålen och kombinationen med text och olika objekt och installationer.¹ också tracey emins studio fullt av allt fragment färg teckning streck grejer osv...²

och hon emma hart har också ljud till. inspelningar. ska hitta en bild som jag såg med en liten bandspelare hon hade på en utställning. kanske inte kan ha det nu pga fullt av andra som ska vara där men vill testa.

*Inatt låg jag och läste sonja åkesson.³
En poet får bara köra på som den vill.
Rätt in i pretentionen bara!*

4/3-17

mitt exjobb känns sjukt flummigt. inget hör ju ihop när jag kollar igenom saker och anteckningar. jävla skit. liza o therese föreslog att göra stor våffelväv. jag vet inte. då skiter det ju sig med hela min tanke om projektet. eller?

imorrön måste jag kolla igenom projektbeskrivning igen och fokusera. måste göra nya filer. kanske väva om bilderna jag redan vävt i jacquarden, fast bättre.

helvete. jag vill göra något enastående.

jag har ju så mycket att bestämma. nästa vecka ska jag ju samla ihop och kolla vad jag har.

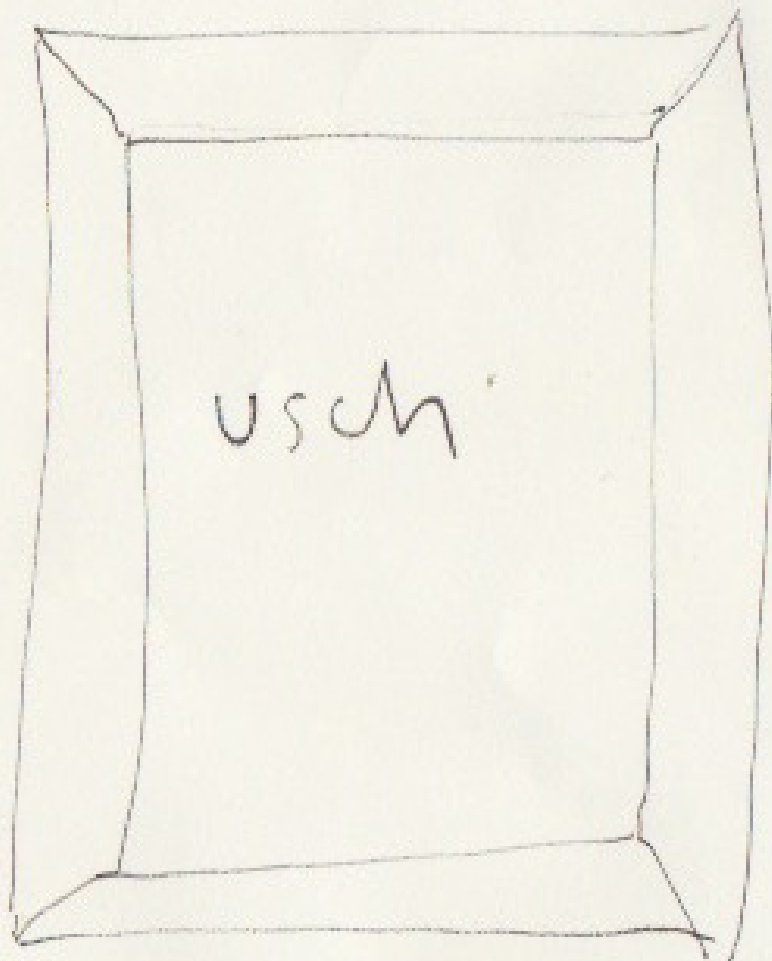
ska skissa på nya filer.

det är ju att jag vill stanna i en bild? (känsla rytm?)

1 <http://emmahart.info/> Hämtad 3/3-17

2 <http://www.traceyeminstudio.com> Hämtad 3/3-17

3 Åkesson, Sonja, and Jenny Tunedal. "Vara Vit Mans Slav Och Helt Andra Dikter". Stockholm: Norstedts, 2006.

YOUR SECRET IS SAFE WITH ME

13/3-12

Konturena är viktiga
att förankra, ringa in.
Rytm för mig?
Vad ska jag skriva om
Inget hör ihop. Skrivandet föds
av görandet. Måste hända nu
Kanske sitta i bibblan?

det är hela genomarbetade bilder,
upplevs inte som slumpvis valda
fragment.

Det jag väljer att berätta &
det som är humligt.
jag behövs inte prata om
slump & fragment. Kanske
mer lust. Och hur ngt leder

tunnelseende från ögat hela vägen ner till kaffekoppen

15/3-17

Jag minner inte läsa så
mycket som jag vill för jag
måste utforska. Det snurrar
på hela tiden jag strävar
sträcker dyker
Syns det?

Jag gräver & gräver i hjärnan
& med händerna & ibland
blir jag alldeles yr och måste
ligga mig. Nu har du hamnat
fel tankar jag till mig
eller är det rätt kanske?

sidospåret. Att få ihop hela
flödet till samma.

Att sammanfoga berättelsen om
arbetet med arbetet. Att mötas.

texterna handlar om ^{själv}arbetet
och ^{mycket}sånt som kommer in.
Samlandet av det som stickats
till mig, det jag hört, ord
från någon till någon
till dig
till mig
till den

Har du eller?!
ser du?

Jag bara måste veta av foton
hellre än verktygen. Den
byter form alldeles för snabbt
hela tiden.

och det finns egentligen inget farligt med det.

20/3

Johanna Lykke Holm svaigisradio.se/etida/avsnitt/874379?programid=74

fragmentarisk skrivande, det händer inte så mycket
jag har valt att göra min ofärmägs till en stil
dagboksform handlar också om att göra själva dagen till
ett klaustrofobiskt rum. Vardens sida är ett inbäddat rum
i tiden (det är tacksamt)

Dagboksformen skapar luckor när man jobbar med
att antyda saker, inte skriva ut.

skriver ner allt som händer för att använda
som bevisföring. Klä ut sig till växa för att klä ut
sig till det obehagliga för att få vara ifred.

strukturer som jag ser ska förstöra
~~grind underhand~~

man blir plåtan maila sig in i en förstärkt

jag blir vären?

skillnaden mellan fotot & målningen är jag
det uttrycket är jag, det blir ett självporträtt

IHOPSAMLINGEN

diktarens relativa obegriplighet avspeglar vår relativa obegriplighet inför varann¹

25/3

det har tagit tills nu att få ihop ett material som går att leka med och jag har testat att hänga upp och kombinera. lägga till och ta bort. berättelsen vill bli mer weird. blandning mellan verklighet och dröm? Mer färger vill in. jag har målat på en väv och spraylackat kanterna som en ram. den kan hänga stabilare i en tunn tråd. jag har testat olika leror och olika texter har hamnat i ljuset. några som fastnade, några som förklarar en bild och förvirrar en annan. jag vill bara testa för att se hur det blir, se vad de berättar. hör det ihop?

jag känner mig först skräckslagen när någon säger att det jag har gjort har helt olika uttryck. sen kommer jag på att det gör ju kanske ingenting. det kan vara bra också.

jag känner mig väldigt beige. det är på ett sätt mycket tråkigt. men nu var det så det blev. jag lägger till ringar i gult och rosa, älskar mest de i porslin som jag glaserat blankt. jag jobbar med det jag har nu och rytmen. vi pratar om hur man läser/upplever objekten. jag känner att rytmen inte är där. jag menar att jag letar efter det där med att vara inuti sina tankar och ute i världen på samma gång. att minnen och nuet samspekar. att något plötsligt kan komma upp. att en lukt kan påminna om något för länge sen till exempel.

associationer

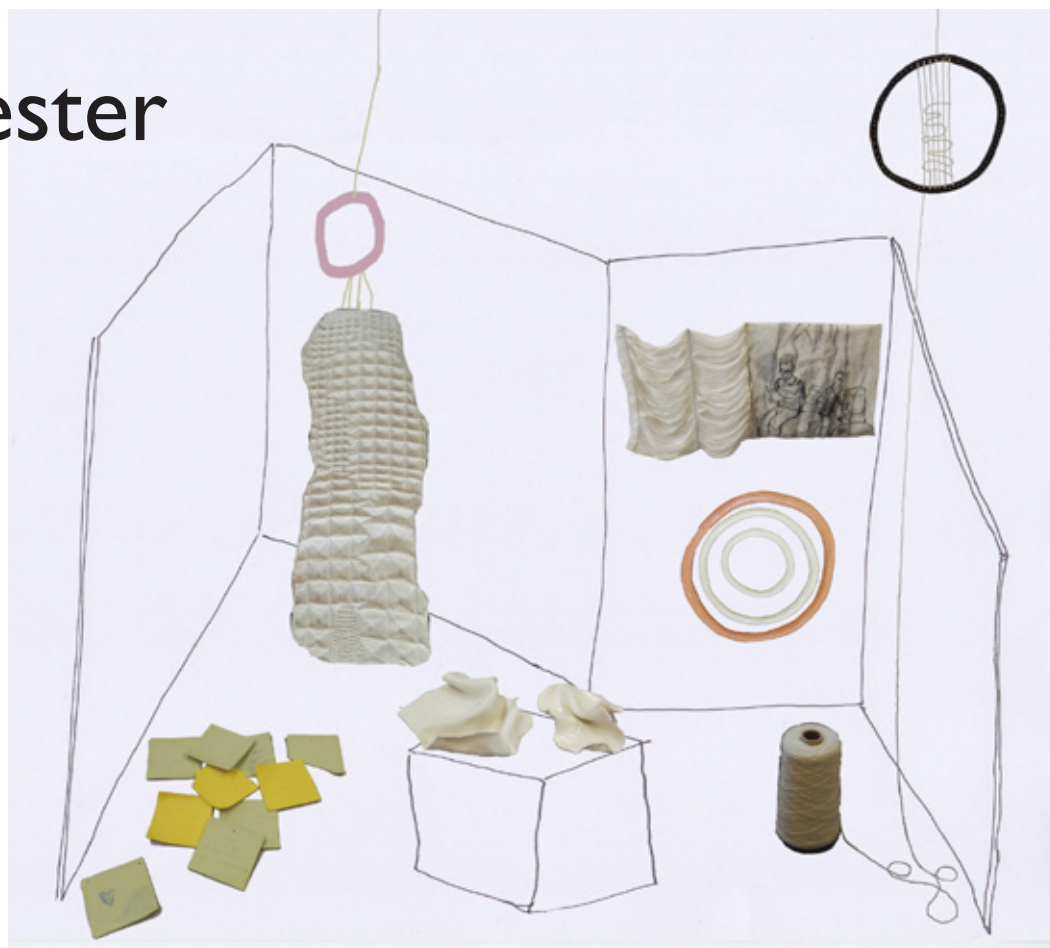
att något följer på något som följer på något. dagen och tankarna. att något händer som inte går att förutse, som letar sig in arbetet. tiden är inte linjär

och det är också dagboken: högst personlig utifrån jaget. handfallen och handlingskraftig. jag vill säga något men vet inte vad det är. att rösten kan vara svag men händerna starka. att du kanske måste gå ett steg närmare för att se vad det står.

det handlar inte om att jag på bästa sätt vill förmedla en viss rytm för jag vet inte vad som är det bästa. jag vet bara att jag vill ha rytmen och kanske hör/ser nån annan. och att det handlar om att jag vill testa, se om det gick, som jag ville göra idag.

?

Kollagetester

UPPHÄNGNINGEN

På vägg och ut i rummet. Jag tänker en begränsning i storlek. Jag ser framför mig ett rum, eller en avgränsning där mitt arbete ska få plats. Det ska vara möjligt att kunna gå runt, kanske två väggar eller tre med saker hängande mot vägg och från taket. Jag vill att det ska vara intimt och nära, en bok att gå in i. Tyst och stilla, en andningspaus? Eller kanske blir det ett virrvarr som hjärnan.

Jag har inte haft tid än att testa så mycket upphängning som jag hade velat. Jag tänker att upphängningstrådarna ska mötas och bilda en slags väv i taket.

vi lämnar efter oss brottstycken

EPILOG?

Orden text och textil kommer båda från latinets *texere-att väva*. Ordet lera kommer någon helt annanstans ifrån.

Både texten och textilen kan ses som en väv eller ett nät av betydelser. Det går att röra en text och läsa en väv och tvärtom. Textil är ett typ av språk och språk är en form av görande. Språket kan sammanfattas i vävar. Papper gjordes ursprungligen av gamla bomullsvävar. Om man trycker ett bomullstyg mot en lerklump så visar sig väven inverterad.

Att väva och att skriva handlar om att få fatt i flöde och rytm. I fråga om tid betyder det att förflyta, att flyta med.

Jag ser mitt arbete som en artist book. Jag testar relationer mellan ord och bild, form, ljud, material.

Vad är ett resultat? Det är ett slut men kan också vara en början.

- du vet att bilden av texten är det finaste jag vet?

- jag vet att det sista som blir kvar av vår tid är kärnbränslet

REFERENSER

www.book.art.pl/index.php/en/publishing-house (hämtad 12/10-16)

<http://www.ne.se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/dagbok> (hämtad 13/4-17)

Johansson, Marlène. "Dagboksmetod – Att Beskriva Slöjdarbete Med Elevers Och Lärares Egna Ord." (2011)
hämtad 13/4-17 från <https://journals.hioa.no/index.php/techneA/article/view/32>

Jessica Hemmings föreläsning *The words of my unarticulated ideas* 8/3-17, Hdk.

<http://www.gallerimagnuskarlsson.com/artists/klara-kristalova> (hämtad 13/2-17)

<http://www.ne.se.ezproxy.ub.gu.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/jacquardväv> (hämtad 13/4-17)

<https://sv.wikipedia.org/wiki/Jacquardv%C3%A4vstol> (hämtad 13/4-07)

http://www.annhamiltonstudio.com/images/projects/the_common_SENSE/AH_common_sense_package_hi_res.pdf (hämtad 10/1-17)

http://tovestorch.net/wp-content/uploads/2015/05/interview-SMAK-katalog_sm.pdf (hämtad 10/1-17)

<http://www.mettebjornberg.com/mette-bjornberg-public-works.html> (hämtad 12/4-17)

http://www.arndtfineart.com/website/artist_937_image?idx=c (hämtad 22/2-17)

<http://www.annaschwartzgallery.com/works/works?artist=26&work=13249&page=3&c=m> (hämtad 22/2-17)

<http://emmahart.info/> (hämtad 3/3-17)

<http://www.traceyeminstudio.com> (hämtad 3/3-17)

Åkesson, Sonja, and Jenny Tunedal. "Vara Vit Mans Slav Och Helt Andra Dikter". Stockholm: Norstedts, 2006.

Citat Fredrik Hertzberg hämtat 13/4-17 från <https://poetiikkakonferenssi.wordpress.com/vuosi-2005/fredrik-hertzberg-tio-teser-om-materialitet/>

<https://sv.glosbe.com/la/sv/texere> (hämtad 13/4-17)